

MINİK KUŞUM PIRPIR

ŞEFİKA GÜNEY

Memur bir ailenin tek çocuğu olan Şefika Güney, 2001 yılında Ordu'da doğdu.

10 yaşındayken, bir yılda okuduğu 285 kitapla “En çok kitap okuyan öğrenci” ödülünü aldı ve bundan bir yıl sonra, kendisine ait rekoru 335 kitapla yenileyerek ikinci kez kazandı.

11 yaşındayken yazdığı *Melis* isimli romanıyla “Türkiye'nin en genç yazarı” olan Şefika Güney, 2013'te Karadeniz Kitap Fuarı'na Ordu Valiliği tarafından davet edildi ve burada, bir günde imzaladığı 350 kitapla farklı bir rekora da imza attı.

Kasım 2013'te Mersin'de düzenlenen Konuşan Kitap Şenliği'nde ödüle değer bulunan yazar, halen Muğla 75. Yıl Fen Lisesi'nin ve üstün zekâlı öğrencilerin devam ettiği Bilim ve Sanat Merkezi'nin öğrencisidir.

Daha önce yayımladığımız *Canım Dostumla Birlikte* adlı kitabı büyük beğeni toplamıştır.

Minik Kuşum Pırpır

© 2015, Büyüdü Fener Yayınları

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Büyüdü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Kapak Tasarım Füsün Turcan Elmasođlu
Sayfa Tasarım Kámuran Ok

ISBN 978-975-252-139-1

1. Basım: Kasım 2015
2. Basım: Aralık 2015

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul
Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29
Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 Fatih 34110 İstanbul
Tel: (212) 511 53 03 Faks: (212) 519 33 00
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika No: 10905

Şefika Güney

MINİK KUŞUM
PIRPIR

İçindekiler

Teşekkür • 7

Önsöz • 9

Mutlular ve Mutsuzlar • 11

Minik Kuşum Pırpır • 113

Kiralık Ev • 129

Genç Bir Doktorun Kaderi • 157

Teşekkür

Yazdığım kitap nedeniyle beni ödüle değer gören dönemin cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün eşi Sayın Hayrünnisa Gül'e, dönemin kültür ve turizm bakanı Sayın Ertuğrul Günay'a, benim için okullarda imza etkinliği düzenleyen Zonguldak Valisi Sayın Ali Kaban ve Kayseri Valisi Sayın Orhan Düzgün'e,

Yazarlık yaşamımda yaptıkları değerlendirmelerle beni destekleyen yazarlardan Sayın İpek Ongun'a, Sayın Nermin Bezmen'e, Sayın Muzaffer İzgü'ye, Sayın Feyza Hepçilingirler'e, Sayın Müge İplikçi'ye, Sayın Nazlı Eray'a, Sayın Hidayet Karakuş'a, Sayın Alper Akçam'a,

Sinema sanatçılarından Sayın Türkan Şoray'a, Sayın Cihan Ünal'a, Sayın Yağmur Ünal'a, Sayın Salih Gü-

ney'e, Sayın Füsun Erbulak'a, Sayın Nilüfer Açıkalin'a,
Sayın Deniz Türkali'ye, Sayın Füsun Önal'a

Tiyatro sanatçılarından Sayın Işık Yenersu'ya, Sayın
Üstün Akmen'e, piyanist Sayın Gülsin Onay'a,

Gazetecilerden Sayın Doğan Hızlan'a, Sayın Yavuz
Donat'a, Sayın Nevval Sevindi'ye,

Müzisyenlerden Sayın Ali Kocatepe'ye , Sayın Bur-
han Şeşen'e,

Ayrıca Alfa Yayınları sahibi Sayın Faruk Bayrak'a,
benden desteğini esirgemeyen Alfa Yayınları Yayın Yö-
netmeni Sayın Mustafa Küpüşoğlu'na ve editörüm Ece
Özbaş Korkmaz'a candan teşekkür ederim.

Önsöz

Şefika Güney.

Gencecik bir yazar.

“En çok kitap okuyan öğrenci” ve “Türkiye’nin en genç yazarı” ödülleri almış bir yazar o.

Onunla, o çocuksu el yazısıyla bana, *Canım Dostumla Birlikte* adlı kitabını imzaladığı gün tanıştık. Pırıl pırıl güzel gözler ve aydınlık bir yüz vardı karşımda.

Şefika’ya gerçekten hayranım. Yeteneğinin yanı sıra çalışkanlığı, azmi ve yazı hayatını ciddi bir disiplinle sürdürmesine hayranım. Okulu var, dersleri, sınavları var, ama o bütün bu yoğunluğuna rağmen yazmaya devam ediyor. Kolay değil, hiç kolay değil.

Bir yazar için olmazsa olmaz üslup onda var. Akıcı üslubu sayesinde ne yazarsa yazsın okunuyor. Kendini okutan kitaplar yazıyor Şefika. Müthiş bir gözlemci, bunu özellikle de son öykülerinde görüyoruz. Yaşının çok üstünde kişiler ve karakterlerle adeta özdeşleşerek yazıyor. Yazılarında beni en çok etkileyen iki öge: üslubu ve gözlem yeteneği. Onda bu yetenek, bu azim ve bu çalışkanlık oldukça, parlak bir yazarlık yaşamı sürecine eminim.

Ona söylenebilecek tek bir şey var: Yazmaya devam Şefika!

İpek Ogun

Mutlular ve Mutsuzlar

Bir bahar başlangıcının yüreklere bıraktığı ılık ve ıtırılı esintinin etkisiyle aynanın karşısına geçip kendisini tepeden tırnağa süzdü.

Usta bir heykeltıraşın özenle yarattığı kusursuz bir heykele benzetti kendisini.

Boyunun uzunluğu, endamının inceliği, çevresi tarafından güzel bulunuşu onu şımartmış, ama mutlu edememişti. Tarih kitaplarını karıştırırken gördüğü eski Yunan tanrıçaları ile kendisi arasında pek fark görmediği gibi, çevresine “Eski eskide kaldı, ben yeni dönemin tanrıçasıyım” edasıyla bakıyordu.

Her sabah, giyeceği giysilerin seçimi için harcadığı uzun saatlere rağmen, doğru seçim yaptığı konusunda bir türlü ikna olmuyordu nedense.

Yine öyle bir sabah mevsime ve modaya uygun olduğunu sandığı giysilerle dışarı çıkar çıkmaz, sabah güneşinin gümüş renkli ışığıyla irkilmiş, üzerindekire tepeden tırnağa şöyle bir bakmış ve aniden içeri girmişti. Elindeki çantayı yere fırlatıp tekmeledikten sonra giysilerini sert hareketlerle çıkarıp sağa sola fırlattı.

Asık suratıyla yeniden aynanın karşısına geçti. İç dünyasındaki karamsarlığa bu kez suratı da eşlik ediyordu. Bir anda güzelliğinin kendisini terk edeceğini düşündü, panikledi. Ağlamak istedi, vazgeçti. Ağlamaktan kızaracak gözleri, gözlerinin altında oluşacak olası mor halkalar güzelliğine gölge düşürebilirdi.

Böyle durumlarda ya komşusundan yardım isterdi ya da eşinin eve gelmesini beklerdi. Komşusunu çağırırdı. Üzüntüden, öfkeden komşusuyla uzun uzun konuşacak durumda değildi. Titreyen elleriyle zar zor bir kahve pişirebildi. Komşusunun rahat ve sakin davranışları, kendisine karşı olan öfkelerini iyice artırmıştı.

Daha önce de bu tür karamsarlık krizlerine yakalanıyordu, ama kısa sürede krizden kendisini kurtarabiliyordu. Bu kez öyle olmamıştı. Öfkesi yüzünün gerilmesine, gözlerinin seğirmesine, dudaklarının kurumasına, sesinin titremesine neden olmuştu.

Yaşamının tek amacı vardı: en güzel olmak ve dikkat çekmek.

Özgüveni kişiliğiyle değil, bedenini dıştan sarmalayan giysilerinin zarafetiyle doğru orantılıydı.

Çocukluk ve gençlik yıllarında, çok istediği halde özel okullarda okuyamamış, sosyal alanda kendisini geliştirip başkalarından farklı kılacak bale, tenis gibi alanlarda özel ders alamamıştı. Güzelliğinin verdiği aşırı özgüvenle yükseköğrenim için gerekli çabayı da göstermemişti, ama neyse ki otuzlarına geldiğinde güzelliği sayesinde kendisinden yaşça oldukça büyük, zengin bir adamla evlenmeyi becermişti. Arkadaşları erkenden evlenip çoluk çocuğa karışınca bu onda uzun bir süre evde kalmışlık duygusu yaratmıştı. Ama artık böyle hissetmesine gerek yoktu, geçmişin acısını çıkarabilecekti ve bunda da çok kararlıydı.

Balayını yurtdışında geçirmiş, yaz tatillerini geçirebileceği bir malikâne sahibi olmuştu. Giysilerini ünlü markalardan seçiyor, bir giydiğini bir daha giymiyordu.

Yaşamda onun için sadece kendisi ve gözü gibi koruduğu, üzerine titrediği güzelliği vardı. Konuştuğu on sözcükten dokuzu “güzellik,” yani kendi güzelliği üzerineydi.